

Slavíci z Madridu

Ivo Fischer

Hugues Aufray

4 4 4 4 3 2 3 3 3 3 2 1 2 2 2 2 3 4 5

La la la, la la la, la la la lá,

Am Em H7 Em

5 4 4 4 4 3 2 3 3 3 3 2 1 2 2 2 2 3 2 1

la la la, la la la la la lá.

Am Em H7 Em

9 4 4 4 4 4 4 3 5 3 3 3 3 3 3 2 4

Ne-be je mod-rý a zla - tý, bí - lá je slu-neč-ní zá - ře.

Em H7 Em

13 4 4 4 4 4 4 3 5 3 3 3 3 3 3 2 4

Hor-ko a svá-teč-ní ša - ty, vřa-va a zpo-ce-ný tvá - ře.

H7 Em

17 1 1 1 1 1 1 3 1 1 1 1 1 1 4 4

Vím co se bu-de dít, býk už sev oh-ra-dě vzpí-ná.

H7 Em

21

Kdo chce, ten mů-že jít, Já si dám skle-ni - ci ví - na.

H7 Em E7

25 R.

Ží-zeň je ve - li - ká ži - vot mi u - tí - ká nech-te mě pří-jem-ně snít,

Am Em H7 Em

29

Ve stí-nu pod fí - ky pos-lou-chat sla - ví - ky, zpí-vat si s nima a pít.

Am Em H7 Em

2.
 Ženy jsou krásný a cudný,
 mnohá se ve mně zhlídla.
 Oči jako dvě studny,
 vlasy jak havraní křídla.
 Dobře vím, co znamená pád,
 do nástrah dívčího klína,
 někdo má plotky rád,
 já radši sklenici vína.

R.

3.
 Nebe je modrý a zlatý,
 ženy krásný a cudný.
 Mantily, sváteční šaty,
 oči jako dvě studny.
 Zmoudřel jsem stranou od lidí,
 jsem jak ta zahrada stinná.
 Kdo chce, ať mi závidí,
 já si dám sklenici vína.

R.